

Nr 219

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., om rätt att tillverka och försälja ciderdrycker.

Den stora konsumtion av framför allt starköl som kunnat konstateras sedan den 3 oktober 1955 aktualiserar enligt vår mening frågan om rätt att tillverka och försälja en ciderdryck, som kan tänkas konkurrera med starkölet. Visserligen har frågan om rätt att tillverka och försälja cider varit uppe till riksdagens behandling tidigare, senast år 1955, men det förändrade läget i fråga om nykterheten torde utgöra skäl för att frågan ånyo prövas.

I bevillningsutskottets motivering (nr 55 år 1955) för avslag på motionerna I: 133 och II: 170 anfördes, att det torde framstå som mindre lämpligt att, innan närmare erfarenhet vunnits rörande den nya lagstiftningens verkningar, tillåta tillverkning och försäljning av cider. I avvaktan på utvecklingen ansågs andra stödåtgärder böra vidtagas för den svenska fruktodlingens främjande.

Enligt vår mening sammanfaller de nykterhetspolitiska och fruktodlingsfrämjande strävandena när det gäller ciderfrågan. Att tillhandahålla en ciderdryck under samma villkor och med samma alkoholhalt som gäller för maltdrycker klass två torde komma att medföra en övergång från alkoholstarka till alkoholsvaga drycker. De farhågor som uttalats för att cidern i första hand skulle komma att konkurrera med de alkoholfria dryckerna kan vi inte dela. Såväl priset som försäljningsbestämmelserna torde utgöra tillräckliga hinder härför.

För fruktodlingen skulle rätten att få tillverka cider medföra avsevärda förbättringar. Genom cidertillverkning skulle en stor del av frukten kunna tillvaratagas och en export av cider upparbetas. Flera skäl kan anföras till stöd för en tillverkning och försäljning av cider, men med hänsyn till att motioner i frågan tidigare väckts hänvisar vi till de skäl som framförts i dessa motioner och till de därav föranledda debatterna.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att tillverkning och försäljning av ciderdrycker med den alkoholhalt som finns före-

skriften för maltdrycker må äga rum, samt att vederbörande utskott måtte utarbete de härför erforderliga författningsändringarna.

Stockholm den 26 januari 1956

Jöns Nilsson

i Bästekille

Erik Magnusson

Rolf Eliasson

Eva Karlsson